

Fischer: Jeg skal ogsaa anbefale at blive staaende ved Lovforslaget, som det foreligger. I Anledning af de Ytringer, som ere fremkomne fra det ærede Medlem for 10de Kreds (Sejsen), skal jeg til Oplysning om, hvorvidt de Forventninger ere gaaede i Opfyldelse, som man i 1865 gjorde sig om en stærk Forøgelse af Postvæsenets Benyttelse ved Taxternes Nedsættelse, tillade mig at henvise til Statsrevisionens Betænkning for 1866—67. Man vil i den Side 23 finde udtalt, at de dengang nærede Forventninger om en stærk Forøgelse i Postvæsenets Benyttelse ikke ere gaaede i Opfyldelse, og at Regnskabet derfor for Postvæsenets Bedkommende afslutter med en betydelig Mindreindtægt for det nævnte Aar. Det er naturligt altid behageligt at anbefale Nedsættelser i saadanne Udgifter, som falde det corresponderende Publikum til last, men der maa dog være en Grændse derfor, og Nedsættelsen maa ialtfald ikke gaae videre, end at Staten ikke kommer til at betale Correspondancen for de Corresponderende; den maa de Corresponderende selv betale. Videre bør man efter min Mening ikke gaae.

Det ærede Medlem for 10de Kreds (Sejsen) berørte iøvrigt et Punkt, som jeg ikke tror, at den høitærede Finansminister tog Hensyn til, og som jeg derfor skal tillade mig at omtale, fordi jeg lægger nogen Vægt paa samme. Det ærede Medlem meente, at det vilde være hensigtsmæssigt og endogsaa ganske naturligt, at tillade Enhver at lægge Penge ind i sine Breve, naar han syntes for godt, og forsaavidt han fandt, at han turde løbe den Risiko, som var forbunden dermed. Jeg vil i den Anledning gjøre opmærksom paa, at der paa dette Punkt ikke alene er Tale om deres Sikkerhed, som lægge Penge ind i deres Breve, men at der ogsaa er Spørgsmaal om Correspondancens Sikkerhed i det Hele taget. Er det nemlig først givet, at der kan lægges Penge ind i Breve, saa stærker man derved deres Opmærksomhed paa Brevene, som kunde være tilbøielige til paa ulovlig Maade at drage Fordeel deraf. Postvæsenet er ganske vist megetaarvaagent i saa Henseende, men Erfaringen viser jo dog, at der kan skee Besvigelser med Hensyn til Breve endogsaa efter

en stor Maalestok, og man vilde gjøre Faren langt større ved at indrømme Tilladelse til at indlægge Penge i Breve, saaledes som den ærede Landstingsmand tilraadede. Jeg maa derfor bestemt fraraade at give en saadan Tilladelse. Med Hensyn til Lovforslagets Form kan jeg, da jeg nu engang har faaet Ordet, ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at det i sammes § 1 hedder, at de i Loven af 26de September 1865 § 1 fastsatte Bestemmelser blive forandrede „saaledes“, og man maa altsaa efter denne Indledning troe, at de tre Bestemmelser, som derefter anføres, alle ere Forandringer af det Bestaaende. Men det træffer sig, saa besynderligt, at de to af disse Bestemmelser netop indeholde en ordret Afskrift af de nu gjældende Bestemmelser, og at det kun er den tredie Bestemmelse, nemlig den midterste, som indeholder en Forandring. Dette kunde let afstedkomme Forvirring, og jeg tror derfor, at det vilde være heldigst at lade det andet og fjerde Stykke af § 1 gaae ud, og kun at lade det første og tredie Stykke blive staaende; thi dette tredie Stykke er, som sagt, det eneste, der indeholder en Forandring. En lignende Bemærkning maa jeg gjøre med Hensyn til Lovforslagets § 2 angaaende de saakaldte Korsbaandsforsendelser. Bestemmelsen om, at indtil 8 Dvints Vægt kan frigjøres med Frimærker til et Beløb af 2 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$, bør, gaae ud, da det er den muggældende Bestemmelse; og Lovforslaget altsaa ikke forsaavidt medfører nogen Forandring.

Sejsen: Det ærede Medlem, som nu satte sig, burde, forekommer det mig, med Hensyn til Antallet af Breve, der ere blevne befordrede efter Indførelsen af en lavere Taxt, have anstillet en Sammenligning mellem Tilstanden for 1851 og Tilstanden f. Ex. i 1865. Det var nemlig, saavidt jeg erindrer, i 1851, at vi gik over til Frimærkesystemet, og det var dengang, at det viste sig, hvorledes Taxtnedsættelser have en ganske overordentlig Indflydelse paa Antallet af de befordrede Breve, hvorimod den Reform, der foregik for 3 Aar siden, jo ikke, paa nogen Maade var saa gjenemgribende, at der derfra kan udledes